

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune”. Rom. 10, 15.

Anul III.

București.

No. 3.

Către Comunitățile Uniunii Evanghelice A. Z. Ș. din România.

*Rugăm a ceti cu atenție următoarea
Inștiințare.*

Anunțăm pe toți membrii Comunităților creștine — evanghelice A. Z. Ș., din România, că anul acesta adunările generale vor avea loc pe Conferințe în următoarele orașe și la datele arătate în dreptul lor :

Conferința Transilvania va ține adunarea generală anuală, în *Cluj*, dela 24 — 28 Octombrie, a. c.

Conferința Moldova va ține adunarea generală anuală în *Focșani*, dela 31 Octombrie — 4 Noembrie, a. c.

Conferința Muntenia, va ține adunarea generală anuală în *București*, dela 7—11 Noembrie, a. c.

Conform Art. 45, din organizația bisericească a Uniunii noastre, la aceste obișnuite adunări anuale, ale Conferințelor, Comunitățile trebuie să fie reprezentate prin delegați, și anume, *câte unul pentru Comunitatea însăși și câte unul pentru fiecare zece membrii* ai Comunității, aleși de membrii Comunității prin ridicare de mâini sau afirmare verbală.

Dacă, spre exemplu, o Comunitate sau o grupă are zece membrii,

atunci trebuie aleși spre a fi trimiși ca delegați la Conferința-unul pentru Comunitate, de obicei presbiterul Comunității și unul pentru 10 membrii, adică în total doi delegați.

Dacă o comunitate are 20 membrii, atunci trimite unul pentru Comunitate și câte unul pentru zece membrii, în cazul acesta trei delegați.

Dacă o comunitate are 150 membrii, trimite ca delegați la Conferința respectivă unul pentru Comunitate și câte unul de fiecare zece membrii, adică în total 16 delegați.

Comunitatea trimite pe acești delegați în numele și pe cheltueala ei. Dacă sunt membrii cu stare, cari pot și vor de bunăvoie să-și plătească singuri cheltuelele de transport și întreținerea cu atât mai bine. Sunt preferați delegați care-și pot singuri suportă cheltuelele. În cazul când delegații nu pot suportă cheltuelele de călătorie și de întreținere, comunitatea este obligată să suporte toate cheltuelele delegaților ei.

Afară de delegații oficiali aleși și trimiși de grupele și Comunitățile respective, sunt stăruitor invitați să vie pe cheltuelele lor, toți membrii, frați și surori, și prieteni doritori a lua parte la Conferință.

Ar fi de dorit ca fiecare Comunitate să ia parte prin delegații ei la Conferințele din cari fac parte. Membrii Comunităților Conferinței Transilvania, în zilele dela 24—28 Octombrie, a. c.; cei ai Conferinței Moldova la Focșani, în zilele dela 31 Octombrie — 4 Noembrie, și cei ai Conferinței Muntenia la București, în zilele dela 7—11 Noembrie, a. c.

Cei ce doresc să participe, să anunțe din vreme participarea lor, și anume cei din Conferința Transilvania la adresa Ștefan Kelemen, Cluj, Strada Sütö No. 10 a.

Cei din Conferința Moldova, la adresa Ștefan Demetrescu, Focșani Strada Curtea de Apel No. 10 și

Cei din Conferința Muntenia, la adresa P. P. Paulini, Strada Labirint No. 116.

Ținem să anunțăm pe toți membrii Conferințelor cari compun Uniunea Română a A. Z. Ș., că adunarea generală a Uniunii va avea loc probabil în luna Mai 1924. Lămuririle necesare le vom da la timp.

Cu ocazia aceasta facem cunos-

cut tuturor colportorilor că în legătură cu adunările generale ale Conferințelor respective, vor avea loc noi cursuri pentru colportori. Invităm pe toți Colportorii angajați în lucrare să binevoiască a lua negreșit parte la aceste cursuri. Acei membri, cari doresc să se devoteze lucrării de colportare sunt deosemeni bineveniți.

Înștiințarea de față privește și pe toți lucrătorii misionari și predicatorii Conferințelor respective. Pentru evitarea cheltuelilor inutile considerăm cele arătate mai sus ca o invitație oficială către toți conlucrătorii noștri și către toți membrii celor trei Conferințe amintite mai sus.

Notați-vă data Conferințelor și faceți pregătirile necesare ca să puteți lua parte, fiecare la Conferința din care face parte. Pentru informațiuni cereți lămuriri la adresele menționate mai sus.

Pentru Comitetul Uniunii Comunităților creștine-evangelice A. Z. Ș. din România

Președinte: **Petre P. Paulini.**

DATORIILE COMUNITĂȚII.

(Urmare și sfârșit).

Persoanele cari își văd propriile lor lipsuri și apoi se grăbesc spre adâncă meditare, spre rugăciune serioasă continuă și spre activitate, vor primi ajutor dumnezeesc. In ce privește persoana sa, fiecare va avea să învețe multe și să se desvele de multe. Obiceiurile și deprinderile vechi trebuie înlăturate. Biruința poate fi câștigată numai printr'o luptă serioasă contra greșelilor, numai printr'o primire deplină a adevărului, trăind prin harul lui Dumnezeu și principiile lui.

Aș dori să pot găsi cuvintele acelea potrivite, pentru a imprimă în noi toți, că, pentru fiecare, singura speranță stă în a fi în legătură cu Dumnezeu, Trebuie să câștigăm curățenia sufletului; e nevoie de o cercetare temeinică a inimii; multa noastră cerbicie și iubire de sine trebuie înfrântă, și pentru acest scop se cer multe și neîncetate rugăciuni.

Oameni aspri și cărcotași se scuză adesea, sau caută să-și în dreptățească lipsa de bunăcuviință

creștină, prin faptul, că și mulți reformatori au lucrat în acest spirit; ei mai susțin că lucrarea din acest timp cere același spirit; dar nu așa stau lucrurile. Un zel turbat nu face pe nimeni mai bun. Dumnezeu n'a ales pe reformatori pentru că erau oameni setoși de putere, pasionați; ci El îi luă așa cum erau, fără a lua în considerație aceste trăsături ale caracterului; lor li s'ar fi încredințat răspunderi de zece ori mai mari, dacă ar fi fost umiliți și dacă și-ar fi supus spiritul sub stăpânirea dreptei judecăți. În timp ce servii lui Hristos trebuie să condamne păcatul și nelegiuirea, necurățenia și falșitatea, în timp ce de multe ori sunt chemați să mustre nedreptatea, atât între cei mari cât și între cei mici, arătându-le că mânia lui Dumnezeu va cădea asupra celor ce calcă Legea Sa, nu trebuie să fie cu toate acestea setoși de putere sau tiranici, ci să dea pe față prietenie, iubire și un spirit care dorește mai mult mântuirea decât peirea.

Indelunga răbdare a lui Iehova învață pe predicatorii și pe membrii Comunității, cari vor să fie împreună lucrători ai lui Hristos, să fie indulgenți și iubitori. Hristos primii pe Iuda și pe plinul de viață Petru, nu pentru că Iuda eră sgârșit și Petru pasionat, ci pentru că ei să învețe dela El, marele lor învățător, și să poată deveni ca și El desinteresați, blânzi și umili. În acești doi bărbați, El văzù ceva bun. Iuda aveă calități administrative și ar fi putut fi folositor Comunității, dacă ar fi luat la inimă învățăturile lui Hristos, prin cari erau dojenite egoismul, înșelăciunile și lăcomia, chiar în lucrurile cele mici. Desceori au fost repetate învățăturile acestea: „Cel ce este credincios în cele mici, va fi cre-

dincios și în cele mari; și cel ce este nedrept în cele mici, este nedrept și în cele mari“.

Mântuitorul nostru a căutat să facă pe ascultătorii Săi să înțeleagă, că un om, care are un folos, chiar cât de mic, în dauna aproapelui său, îl va înșelă și în lucrurile cele mari în ocaziuni prielnice. Cea mai mică abatere dela cinstea cea strictă rupe zăgazul și îngăduie inimii să facă rele și mai mari. Prin cuvânt și pildă, Hristos dădu învățătura, că noi trebuie să dovedim față de semenii noștri cea mai strictă onestitate. „Tot, ce vreți să vă facă vouă alții, faceți voi lor“. Hristos a descris și a mustrat neconținutul rău de viețuire al fariseilor. Ei susțineau că păzesc Legea lui Dumnezeu, dar în viața de toate zilele trăiau în nedreptate. Multor văduve și orfani li s'a răpit micul lor avut, dintr'o dorință egoistă de câștig.

Iuda ar fi putut să tragă un folos din toate aceste învățături, dacă ar fi întreținut dorința, să fie cu inima curată; dar lăcomia sa l-a bîrui, iar iubirea de bani deveni putere stăpânitoare. El purlă penunți, ce conțineă banii, ce slujeau la împlinirea lucrării lui Hristos; dar, din timp în timp întrebuiță sume mici pentru propriul său folos. Inima sa egoistă purtă ură din cauza dărului Mariei, când aceasta aduse vasul cu mirul cel de preț, și o mustără din cauza neînțelepciunii ei. În loc să fie școlar, el vrea să fie învățător și vrea să învețe pe Domnul nostru cu privire la necuviința purtării Mariei.

Acești doi bărbați au avut în acelaș chip prilejul și privilegiul neîntreruptei învățături și pilde a lui Hristos, pentru a-și îndreptă trăsăturile rele ale caracterului lor. Ascultând asprele „mustrări“ și amenințări, contra fățarniciei și depravării,

văzură că tocmai aceia, cari erau muștrași așa de aspru, erau obiectul unui lucru mai îngrijit și neobosit, pentru îndreptarea lor. Mântuitorul plângea de întunecimea și rățăcirea lor. În milă nemărginită și iubire pentru ei, El plânse; așa, asupra Ierusalimului exclamă: „De câteori am vrut să strâng pe copiii tăi, după cum își strânge găina puii săi sub aripi, și n'ași vrut!”

Petru eră iute și plin de zel în purtarea sa, statornic, neîngăduind vre-o slăbiciune; Hristos văzù în el un material prețios pentru Comunitate. De aceea luă la sine pe Petru, pentru ca tot ce eră bun și de preț să fie cultivat, iar prin învățăturile și pilda Sa orice cută a caracterului său să poată fi netezită și orice asprime din purtarea sa să fie lustruită. Dacă inima este cu adevărat sub conducerea harului lui Dumnezeu, atunci se va arăta și în afară o schimbare în adevărată prietenie, simpatie și bunăcuviință. Hristos n'a fost niciodată rece și nu s'a ținut departe de oameni. Cei suferinzi îl vizitau adesea în locurile unde se retrăgea și îl ocupau atunci când avea nevoie de împășpătare și liniște; dar, pentru toți avea o privire prietenoasă și un cuvânt de încurajare. Eră un model de adevărată bunăcuviință. Petru s'a lepădat de Domnul său, dar după aceia se căi amar și din cauza păcatului său deveni și mai umilit; Hristos dovedi că iartă pe greșitul Său ucenic, prin aceea, că, după învierea Săa a amintit cu deosebire numele său.

Iuda se predețe ispitelor lui Satan și trădă pe cel mai bun prieten al său. Petru învăță, și trase folos din învățăturile lui Hristos și duse mai departe lucrarea de reformă ce fusese încredințată ucenicilor, când Domnul se înălță la

cer. Acești doi oameni reprezintă, cele două clase, pe cari Hristos le cheamă și cărora le păstrează privilegiul învățăturilor Sale și a pildei vieții Sale desinteresate, compătimitoare, pentru ca dela El să poată învăța și ei. Cu cât va privi un om mai mult la Mântuitorul său și îl va cunoaște mai mult, cu atât va fi și el transformat mai mult după chipul Lui și va face faptele lui Hristos. Timpul în care trăim cere activitate reformatorică. Lumina adevărului, care strălucește asupra noastră, pretinde oameni bine hotărâți, de adevărată valoare morală, oameni, cari să lucreze cu îngrijire și statornicie, spre a mântui sufletul aceluia, cari aud invitația Spiritului lui Dumnezeu.

Iubirea, care ar trebui să troneze între membrii Comunității, face loc adesea criticărilor și muștrărilor, cari se dau pe față chiar în orele de adunare, prin observații lipsite de iubire și prin aspre atacuri personale. Asemenea lucruri nu trebuie să fie îngăduite de predicatorii, bătrâni de adunare și de membrii Comunității. Adunările Comunității trebuie să fie ținute numai spre onoarea lui Dumnezeu. Dacă în Comunitate intră ca membri oameni cu diferite caractere deosebite, și dacă adevărul lui Dumnezeu nu le îndulcește punctele ascuțite ale caracterului lor, și nu-i face smeriți, atunci vor pricinui suferință Comunității, iar pacea și buna înțelegere vor fi sacrificale acestor egoiste și nesfinte laturi ale caracterului lor. În străduința lor zeloasă de a descoperi greșelile fraților lor, mulți neglijează cercetarea propriei lor inimi, și curățirea propriei lor vieți. Aceasta le atrage urgia lui Dumnezeu. Fiecare membru al Comunității să fie desțel, să vegheze îndeajuns asupra

propriei sale purtări, pentru ca să nu lucreze din motive egoiste și să nu devină o piatră de poșnicire pentru surorile și frații săi cei slabi.

Dumnezeu ia pe oameni așa cum sunt, cu elementul omenesc în caracterul lor, și după aceea le dă educație pentru serviciul Său, dacă se lasă conduși, și dacă învață dela El. Sentimentul de asprime, invidie, bănuială, de neîncredere și de ură,

care încolțește în inima multor membri din comunitate, e lucrarea lui Satan. Asemenea elemente exercită asupra Comunității o influență dăunătoare. „Puțin aluat dospește toată frământătura“. Zelul de credință, care se dă pe față prin atacuri contra fraților este un zel neînțeles. Hristos n'are nici o legătură cu spusele acestora.

E. G. White.

„Mărturii“, volumul I.

SPRE ȘTIINȚĂ.

Având în vedere prescripțiunile Mântuitorului cu privire la disciplina în Comunitatea Sa, și declarațiile personale, prin cari cei mai jos notați dovedesc că regretă cu sinceritate ideile și interpretările greșite ale principiilor biblice, pe cari le adoptaseră, și că doresc cu toată inima să conlucreze cu Mântuitorul la opera de mântuire a celor păcătoși, aducem la cunoștința Comunităților Conf. Muntenia, că au fost reprimiți în Comunitatea A. Z. Ș. următorii frați și următoarele surori în Hristos:

Florea M. Turlurică; Radu Fl. Turlurică; Voica Fl. Turlurică; Petre Turlurică; Ida Turlurică; Florea D. Răceală; Zâna Fl. Răceală; Petre G. Condea; Florea M. Cârjan; Ioana Fl. Cârjan; Ioana M. Cârjan Trandafir și Florea I. Trandafir.

Declarația pe care dâșii au făcut-o este următoarea:

Iubiți frați,

„Pace și sănătate ca salutare!

„După cum credem că și știți, dorința noastră fierbinte este încă mai de mult timp, de a ne întoarce

iarăș la Biserica Domnului, pe care o părăsisem din cauza unor interpretări greșite ale adevărului advent. Motivele sunt, că am văzut cu durere, că urmările despărțirii de biserica Domnului n'au fost spre onoarea lui Dumnezeu și spre prosperarea împărăției lui Hristos pe pământ. Deasemenea purtarea răutăcioasă și dușmănoasă a celor separași ne-au provocat să cunoaștem spiritul anticreștin de care se lasă conduși. Noi nu mai vrem cu nici un chip să mai fim părtași la lucrurile lor și condamnăm manifestele lor, cari blamează lucrarea Domnului. Noi am văzut, că adevărata reformă trebuie să înceapă întâiu în inima noastră, iar nu prin multă gălgăie și critici. Apoi am văzut, că roadele Spiritului Sfânt pe care îl așteptăm să vină va rupe orice gard care despărțea frate de frate și îi va reuni din nou în iubirea Mântuitorului.

„Și dacă am considerat cândva că frații noștri iubiți ar fi făcut ceva nepotrivit contra noastră, apoi acum am învățat din cuvintele Mântuitorului, că cel ce se deprinde a iertă fratelui său greșelele sale

va fi sigur că și el va dobândi, iertare dela Tatăl, și în baza acestui principiu recurgem și noi la Biserica Domnului să ne facă loc iarăș în sânul ei, iertându-ne toate amărăciunile și toate neplăcerile ce i le-am pricinuit.

„Noi ne-am convins, că numai dând la o parte toate aceste bănuiele rele și împăcându-ne cu iubiții noștrii frați vom avea iarăș pace în sufletul nostru și numai astfel se vor da la oparte toate piedicile, cari se pun în calea multor suflete de a se atașa la poporul lui Dumnezeu.

„Vă rugăm deci, iubiți frați, să ne iertați de neplăcerile ce vi le-am pricinuit și să întindeți iarăș mâna fraților de aici, pentru ca și lucrarea de aici să-și reia cursul și dezvoltarea ei pașnică.

„Vă salutăm cu toată iubirea frățască de care vrem să fim plini în totdeauna pe viitor.”

Ai voștri frați în Hristos,

(ss) Florea M. Turturică; Rada Fl. Turturică; Voica Fl. Turturică; Petre Turiurică; Ida Turturică; Florea D. Răceală; Petre C. Gondea; Florea M. Cârjan; Ioana Fl. Cârjan; Ioana M. Cârjan; Ion Trandafir; Florea I. Trandafir.

Băduleasa 19 Sept. 1923.

Mâna frățască de ajutor, pe care ei o cer dela Hristos, trebuie să ne îndemne a ne ruga Domnului, ca să și reverse Harul Său peste noi toți, ca într'un gând și într'o inimă să pășim cu mai multă râvnă la lucrul marelui ce ne-a pus înainte.

Comitetul Conferinței Munten'a.

PENTRU CEROURILE TINERIMII

Cum să facem adunările atrăgătoare.

Să fie un program atrăgător. Atrăgător va fi când va răspunde la nevoile membrilor. Cercurile Tinerimii sunt create cu scopul de a aduna tineretul la devotare către Dumnezeu. Rugăciune și lucru.

E nevoie de un program trimestrial hotărînd studiile și activitatea Cercului. Rugăciunea către Atotputernicul și sfatul celor mai bătrîni va arăta Comitetului Tinerimii, că trebuie să pună în program ceea ce este de trebuință pentru creșterea Spirituală a tineretului din comunitatea respectivă.

Adevărul prezent trebuie cu deosebire avut în vedere.

Fiecare om are nevoie să mă-

nânce; mănâncă însă mai cu poftă hrana care vine la timp. De aci nevoa celor ce întocmesc programul, de a studia, nu din cărți ci din însăși vieța de creștin, ce hrană biblică trebuie dată. Cât încă se mai zice astăzi, unul are nevoie de încurajare; cât încă se mai zice astăzi, altul are nevoie ca ceilalți să se roage pentru el; cât încă se mai zice astăzi, e nevoie de a cunoaște taina mântuirii.

Programul să fie bine cunoscut. Să fie afișat din vreme, ca toți să aibă cunoștință de el.

Cei cărora li s'a dat teme de studiat, să facă lucrul acesta din vreme, rugînd pe bunul Dumnezeu să le dea lumină, nu spre a face pe marii oratori sau predicatori, ci spre a ajuta la „clădirea trebuinței”.

Temele să fie așa de bine cer-

celate, încât cuvintele celui ce vorbește să fie vii, cuvinte de viață, pornite din adâncul unei inimi iubitoare de Dumnezeu și de aproapele.

Cel care se urcă la amvon, să facă lucrul acesta cu cutremur, amintindu-și că acela e tronul pe care au stat toți patriarhii și profeții. Acelaș zel sfânt și aceeaș umilință trebuie să aibă tot creștinul, care vorbește numele Domnului.

Vorbele să fie clare, vocea plină și puternică, ca a unor lucrători nedași de rușine.

Președinții Cercurilor vor ajuta din vreme, priveghind ca totul să se facă cu credință și inimă.

Toți câți vin în cercul Tinerimii să aibă ceva de spus. Apostolul Pavel zicea: „Iar voi când vă adunați, fiecare are un psalm, are o învățătură, are o descoperire, are o tălmăcire; toate să fie spre întărire“. Să nu vie nimeni, cu traista goală la masa obștească. Aduceți bucate alese toți. Flori frumoase din grădina lui Dumnezeu. Umpleți locul de mireasmă plăcută și de cântări de laudă.

Să nu vie nimeni, doar spre a lua, ci și să aducă pentru frații lui iubiți și pentru surorile sau iubiții

prietenii, cari vin în Cercul Tinerimii. Dulce este mierea, dar mai dulce și mai folositoare sunt cuvintele cele alese și întăritoare.

Dar totul cu rânduială.

Cineva poate are poezie frumoasă pe care a învățat-o; sau cetind în Sfânta Scriptură a văzut că, cutare Psalm sau capitol ar fi așa de întăritor, că ar merita să fie celii; altul poate că a făcut sau a învățat o cântare de laudă către Domnul sau de învioreare — vie cu ea; altul studiind cu rugăciune și post a înțeles, că „aproape este ziua lui Iehova și foarte se grăbește“; altul mergând printre oameni i-a văzut umblând nenorociți „ca oile fără păstor“ și sguduit de această privesite a zis: „dar eu ce fac, când Domnul zice: „Vino, și-Mi urmează“, eu dorm?“

Și așa fiecare să spună ce are pe inimă cu iubire și cu voie bună, chemându-se unul pe altul în via Domnului.

Lucrând potrivit Cuvântului lui Dumnezeu, minunate vor fi întrunirile Cercului Tinerimii; vor fi ca mirul cel de mult preț, care în picături mirositoare se revarsă umplând văzduhul de mireasmă sfântă.

D. Florea.

Știri din câmpurile noastre misionare.

Italia.

A. V. Olson.

„Fiecare, care a fost luminat de strălucirea adevărului prezent, trebuie să simtă compătimire față de cei aflați încă în întunec“. „Mărturii“, vol. 7, pag. 33.

Italia a fost prima țară în afara de America de Nord, care a auzit întreita solie evanghelică. În anul 1864 — zece ani mai înainte de

venirea în Europa a Predicatorului J. N. Andrews, primul misionar trimis de Conferința Generală, — un Preot polonez venit la pocăință, care auzise și primise credința în Statele Unite, — plecă spre Italia, unde începuse să predice solia celei de a doua venituri în Piemont. Cu toată crâncena împotrivire din partea neamicilor Cuvântului dumnezeesc, s'a alcătuit curând o grupă de credincioși.

Din cauza persecuției, fratele Czechowski în cele din urmă trecu Alpii în Elveția, și mulți ani Italia rămase fără predicator.

Italia a fost totdeauna un câmp greu de lucrat, și până acum de curând s'a făcut numai un progres mic de tot. Chiar și acum lucrarea se face cu mare dificultate acolo, pe cum vom vedea dintr'o scrisoare a fratelui Werner, conducătorul misiunii noastre în Italia;

„Acum un an în primăvară, frații noștri din Montevago, Sicilia, au cerut să le trimetem un Evan helist. Noi am trimis acolo pe fratele Lippolis. Adunările fiind de dânsul au fost mereu bine vizitate, și în curând au fost botezate șase persoane. Preoții au făcut totul, ca să împiedice lucrarea noastră. Când am început acolo o nouă serie de cuvântări publice, ei au chemat pe un bărbat de seamă al lor din Palermo, ca să ne combată. Acela a invitat pe fratele Lippolis la o discuție publică. Aceasta a fost ținută pe la 15 Septembrie afară, sub cerul liber, fiind prezenți ca la două mil de persoane. Preotul nu a isbutit nimic contra Cuvântului lui Dumnezeu și, simțindu-se bătut, a răsculat poporul contra fratelui Lippolis. Bieții omeni cufundați în ignoranță, au vrut să ucidă cu pietre pe Evanghelistul nostru; dar Dumnezeu l-a scăpat, căci poliția a venit de grabă și l-a apărât.

„La 1 Octombrie am venit acolo de am botezat pe cei cari primiseră adevărul, cu toată persecuția. La sosirea mea am primit o scrisoare semnată de peste cinci sute persoane puși de preoți. În scrisoare se spuneă, că, dacă noi nu vom părăsi localitatea în trei zile, vom fi răspunzători de răscoala poporului întreg. Eu am spus fratelui Lippolis: „Noi nu vom plecâ de

aici; Dumnezeu va trimite îngerii Săi, să ne apere“. Și Dumnezeu ne-a apărât. Ei nu s'a putut atinge nici de un fir de păr din capul nostru. Dumnezeu a trimis îngerii Săi, și ne-au apărât, cum au apărât pe Daniel de lei. În Iunie anul trecut, în călătoria mea misionară prin Calabria, am vizitat pe frații din Firmo. Am ținut adunarea seara. Dela adunare, însoțit de un frate din localitate, am mers în camera mea la hotel. Vreo cincisprezece bărbați au venit după noi la hotel. După ce au bătut vârtos în restaurantul hotelului, au venit și, forțând ușa, au năvălit în camera mea și au încercat totul, ca eu să-mi pierd răbdarea și să mă cert cu ei. Ei mi-au luat pălăria și pardesiul, și au pus mâna pe mine, să mă ducă la închisoare. Văzând revolverul în mâna capului bandei, m'am rugat lui Dumnezeu, să-mi dea înțelepciune, ca să nu le dau ocazie pentru planul lor. După ce au stat în camera mea dela 10 până la 1 noaptea, ei au plecat. Domnul a trimis îngerii Săi, și m'au apărât. Soția hotelierului mi-a spus apoi, că aceia veniseră cu hotărîrea de a mă ucide. Când au plecat, capul bandei mi-a zis: „Te vom omori cu siguranță, dacă și în vara viitoare vei mai ține adunare“.

„Chiar azi primii o scrisoare cu veste, că în Firmo sunt trei persoane, cari așteaptă botezul. Astfel deci, și aici în însăș patria papalității, adevărul lui Dumnezeu va triumfă“.

În ciuda împotrivirii și a mâniei inamicului, sunt și în Italia multe suflete cinstite, însetoșate după Cuvântul adevărului. O nouă eră a început pentru lucrarea noastră în Italia. În ultimii doi ani au primit adevărul de două ori mai multe suflete decât în cei opt ani de

până aci. În orașele mari avem tot atâta libertate pentru lucrare, ca și în orașele din America. Acum este timpul favorabil pentru Italia. Dar de unde să luăm lucrători? Gândești vă, ce înseamnă un singur Predicator și numai câțiva misionari pentru 40 milioane de suflete! Cât să mai aștepte aceste milioane, până să primească solia mântuitoare a Evangheliei?

Apelăm la frații și surorile din Școalele Sabatului, ori unde va fi celălalt apel, să roage pe Domnul secerișului, ca să trimită lucrători și mijloace, spre a se face repede o mare lucrare în marea lalie.

Austria.

G. W. Schubert.

„Acuma este timpul, să aducem lumii solia cea din urmă. E o putere specială în prezentarea adevărului astăzi; dar cât va dura? — Numai puțin timp. Dacă a fost cândva zile cu adevărat hotărâtoare, apoi acelea sunt cele de azi”.

„Mărturii”, vol. 6.
pag. 16.

Bucuros voi scrie despre lucrarea noastră din Austria. Va interesea pe membrii noștri să știe cum progresează lucrarea Domnului în această țară. Mai de mult adunările noastre erau interzise. Poliștii apăreau deodată, confiscau Bibliile și cărțile religioase, și puneau la închisoare pe predicatorii noștri. Lucrarea Evangheliei nu era nici permisă, nici oprită; ci era pur și simplu lăsată la discreția Bisericii Catolice și a poliției. Chiar și vânzarea literaturii religioase era oprită de lege.

Dela căderea vechilor privilegiilor de Stat, avem și noi libertatea de a ține adunări pentru exercitarea

culturii. Lucrarea de colportaj se găsește încă în nesiguranță. Nu e ceva neobișnuit, ca poliștii să confiscă cărțile religioase și să pedepsească pe colportori. Cu toate acestea, avem un însemnat număr de lucrători credincioși în Austria a căror lucrare nu a oprit-o nici foamea, nici prigonirea, nici stările economice. În trei trimestre din anul trecut am avut un câștig de o sută de suflete prin botez și prin vot.

Viena, capitala Austriei, este numită azi „orașul pe moarte”. Două milioane locuitori trebuie aci să audă solia. Cea mai mare greutate pentru lucrarea noastră din Viena este, că nu avem localuri proprii. Cele două Comunități trebuiau să țină adunări în săli de berărie sau de dans închiriate pentru câteva ore. Anul trecut am putut cumpăra două săli proprii. Ar mai fi însă nevoie de alte două sau trei săli, în cari să putem ține adunări regulat, tot cursul anului.

Pentru toate aceste milioane în suferință noi nu avem nici măcar o singură soră de caritate, ca să ajute miilor de bolnavi. Ne silim, să organizăm în micul nostru sanatoriu, aproape de München, un curs pentru surori de caritate, ca să putem începe lucrarea medicală și în Austria. Până acum au fost câștigați aproape șapte sute de membri prin colportaj și prin predicare; dar progresul lucrării depinde de mai mulți lucrători, pentru întreținerea cărora e nevoie de mai multe mijloace.

Țările catolice promit mari succese pentru lucrarea noastră. Odată ajuns la cunoștința adevărului Sfintei Evanghelii, fostul catolic devine un bun adventist de ziua-șaptea. Trebuie însă o lucrare mai mare, spre a vesti solia, împărțind

multe Biblii în popor și literatură cu adevărul prezent.

Voiu istorisi acum câteva experiențe din Austria.

Un Austriac dela țară în timpul prizonieratului în Rusia a devenit Adventist. Inapoiindu-se în satul său, a vorbit și altora despre cele ce erau în inima sa. O grupă încreagă s'a adunat în felul acesta în jurul lui. Adesea ei țineau adunări într'un orașel la 15 km. distanță de satul lor. Locuitorii satului căutau să-i împiedece chiar prin bătăi. Iubirea pentru adevăr i-a făcut pe acești credincioși să recurgă la alt mijloc. Câte unul, câte unul prevăzuți cu uneltele lor de muncă, ei se strecurau afară din sat, ca pentru a merge la câmp. Apoi afară țineau adunarea lor de rugăciune în Sabat. Predicatorul, care se stabilise în satul lor, a primit ordin dela autorități, să părăsească satul. Dar chiar în ajunul mutării, el a primit vizita aceluia austriac împreună cu alți nouă credincioși, toți cerând să fie botezați. Predicatorul a stat un timp la îndoeală, dar, examinându-i cu deamănuntul, a văzut că erau pe deplin pregătiți și erau conduși de Spiritul Sfânt. Astfel el îi primi, și câteva ceasuri înainte de plecarea lui din sat, au serbat împreună și sfânta Cină, iar acolo a fost organizată o grupă.

Fiica unui sătean austriac, ai cărei părinți erau greco-catolici, a dat o astfel de mărturie despre credința ei în Domnul Hristos, potrivit Evangheliei, încât un număr de săteni, cari erau de față la examinarea ei pentru botez, au fost atrași să viziteze regulat lecturile biblice din acea localitate. Acest singur fapt a fost întrebuițat de Domnul, ca încă 21 de suflete să primească credința adevărului. Astfel aceste

două persoane credincioase au câștigat 30 de suflete în câteva luni de zile. Aceste experiențe arată, cum se adeverește textul: „Noi știm, că lucrarea voastră în Domnul nu este zadarnică“. 1 Cor. 15, 58. Aceste cazuri arată îndeajuns, ce lucrare poate fi făcută în țări catolice.

Am mai primit un raport din cea mai întunecată parte a Austriei. Și acolo lucrarea merge greu. Chiar nici membrii noștri nu au local, în care să se adune. Misionarul nostru din acele părți ne scrie: „Vă scriu acum despre greutatea de a găsi o cameră în Innsbruck. Până acum țineam adunări în săli de berărie, închiriate pentru câteva ore. Aceste săli însă nu aveau nume bune. Acum nu le mai găsim nici pe acestea, și deci numai putem ține nici o adunare. În Sabat membrii noștri se adună ici și colo, prin casele lor. Catolicii se desfată în biserici luxoase, iar noi nu avem nici măcar o simplă sală pentru vestirea scumpei solii mântuitoare despre venirea Domnului. Innsbruck este o citadelă a catolicismului. Universitatea orașului a fost înființată pe timpuri de către Iesuiți. La o populație de 60.000 locuitori, avem aici doar un număr de 50 de adventiști. Toți depun mult zel pentru lucrare, dar nu se poate face prea mult, din cauza lipsei de localuri. Multe persoane bine situate ar dori să viziteze adunările noastre; dar nu pot veni în aceste săli, unde își țin întrunirile și comuniștii și unde are loc școală de dansuri moderne. Orașul are 20 de biserici, 7 mănăstiri și un număr de schituri cu sute de călugări și călugărițe. Iar noi să nu putem avea nici o sală convenabilă, unde să predicăm solia: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I mărire“?

Intr'un oraș eră completă lipsă de interes față de solia Evangheliei. Intr'o zi misionarul nostru s'a rugat la Dumnezeu, să-i arate, dacă este vreo lucrare de făcut aci. „După aceasta“, zice misionarul nostru, „am pornit la drum peste un deal. Deodată a început o furtună cu ploaie mare. Știam în apropiere un loc de adăpost și m'am grăbit într'acolo. Intr'acel loc am găsit adăpostite opt femei. De odată mi-au atras atenția cuvintele discuției lor, căci una din femei zicea: „Și primul înger veni și vărsă cupa lui pe pământ“. Femeia adusesse vorba despre cele șapte plăgi din Apocalips și cetea aceasta dintr'un Nou Testament în auzul celorlalte. La sfârșit una din femei zise :

„Ah, de ce nu este cineva, să ne explice aceste cuvinte!“ Atunci m'am oferit eu, să dau explicații; iar femeile au rămas foarte mirate, auzind descoperirea aceasta a Domnului Hristos. In mirarea lor, una din ele a exclamat: „Cu adevărat că Dumnezeu face minuni și azi și ne-a trimes lămuriri asupra cuvântului Său!“ Această experiență a contribuit foarte mult la întărirea și încurajarea mea“.

O doamnă în vârstă a venit odată la lecturile noastre biblice și a început să studieze Scripturile sub conducerea unuia dintre misionarii noștri. Intr'o zi, dânsa a mărturisit, că timp de zece ani a fost călugăriță. Pentrucă părinții ei erau bolnavi și aveau nevoie de îngrijire, dânsa fusese deslegată de jurământul călugăriei, ca să poată fi de ajutor părinților. Această doamnă, care a fost o vieață întreagă credincioasă catolică, a ajuns să fie azi o bună Adventistă.

In țările biblice.

W. K. Ising.

„Sunaji alarma în lungul și în lalul pământului. Spuneți poporului, că ziua venirii Domnului este aproape și se grăbește foarte. Nu lăsați pe nimeni neavertizat“.

„Mărturii“, vol. I,
pag. 22.

Când vor fi cetite aceste rânduri, scriitorul speră să fi terminat călătoria sa prin țările descrise în Biblie, în care dânsul a lucrat dela 1908 până la 1914. Indată după internarea mea în insula Malta pentru cinci ani de zile, Siria a rămas fără nici un predicator, iar membrii noștri împărșiați în Ierusalim, Iope, Damasc, în jurul Muntelui Liban și în Mesopotamia au rămas nevizițați de nimeni.

De atunci mi s'au adresat multe apeluri. să mergem, să reîncepem lucrarea acolo. Ultima rugămintă am primit o dela un frate farmacist din Mosul, în părțile vechei Ninive. Această rugămintă a fost expediată cu un aeroplan și adresată Președintelui Conferinței Generale în ședințele din San Francisco, fiind prima corespondență trimisă în lucrarea noastră pe asemenea cale. Chiar acum de curând am primit o scrisoare trimisă la fel de către fratele din Bagdad, care scrisoare a făcut până la Cairo numai două zile, pe când eu, în 1913, aceeaș cale a trebuit să o fac în exact 4 săptămâni.

Multă bucurie au simțit frații noștri, auzind că apelurile lor sunt în sfârșit împlinite. Fratele predicator Nils Zerne din Suedia a fost ales, să conducă lucrarea în Arabia, locuind probabil în Mosul. Aci avem pe fratele, care are farmacie, și care întretine pe ceilalți frați ai lui. Ei sunt bărbați cu influență, inspirând respect semenilor lor.

Mosul este unul din principalele orașe din Nordul Mesopotamiei, cu o numeroasă populație creștină, aderenți în mare parte ai vechii biserici a Iacobiților. Tocmai din aceștia s'a organizat prima biserică protestantă acum aproape 50 de ani, și anume chiar între rudeniile fratelui Hasso, formând sâmburele bisericii, iar tatăl său fiind bătrân al adunării până la moartea sa, care avu loc mai deunăzi.

După o scurtă vizită la frașii noștri din țara Nilului, unde au fost înființate câteva Comunități, în mijlocul Copșilor, cari numără 800.000 locuitori în Egipt, planul nostru este, să mergem la Ierusalim cu trenul, care traversează acum peninsula Sinai. În această călătorie a noastră sperăm să adunăm fragmentele lucrării noastre din trecut, stând câțva timp în vecinătatea Beirutului, unde am locuit altădată.

După ultimile știri primite, zecimi de mii de Armeni răläcesc prin acele ținuturi creștine, căutând adăpost de prigonirile Turcilor din Asia Mică. Fără îndoială că mulți din credincioșii noștri se vor fi gășind printre acei refugiași isgoniți din casele lor din Cilicia, cărora trebuie să le venim în ajutor, să se poată iar stabili undeva și să înceapă o ocupație pentru câștigarea existenței. Intre acele sute de mii de creștini, cari locuiesc Muntele Libanului, avem deci un mare câmp de lucru, unde până acum nu s'a făcut mai nimic.

Multe ocazii favorabile lucrării au fost neglijate în trecut. Cu dușmăniile provocate din cauza rășboiului, lucrarea misionară e azi mult mai grea, care acum stă sub influența Franței catolice, care ia măsuri contra oricăror întreprinderi nedorite.

Misionarii stabiliți între aceste

p populații mai mult decât orice, trebuie, mai ales azi, să se bazeze pe meritele Evangheliei simple și curate, și să câștige respectul și simpatia oamenilor prin caracterul de adevărați creștini, ca să biruie bănuiala și neîncrederea, cu cari sunt priviți în general străinii.

Din Mosul, planul nostru este, să trecem la Bagdad, unde vom întâlni pe fratele doc or Arzooian cu familia sa, sosit acolo dela „White Memorial Hospital“ din Los Angeles. În tovărășia fratelui Zakarian, care mă va însoși din Egipt, vom plecă la Iulfa-Ispahan în Persia, locul nașterii lor, unde adevărul Evangheliei a deșteptat un viu interes în numeroasa populație armeană de acolo, care acum nu are nici un misionar protestant în mijlocul lor. Frașii noștri speră, să găsească acolo un câmp bogat, copl pentru seceriș.

Fașă cu apropierea sfârșitului, nu trebuie să mai amânăm pătrunderea în acele teritorii cu uși complet deschise, ca nu cumva ele să ne fie închise pentru totdeauna. Noi abia am făcut acolo un mic început din marea lucrare, care trebuie făcută până la venirea Domnului. Domnul are și acolo un popor al Său, care vrea să se pregătească pentru ziua cea mare. Să răspundem deci, la chemarea adresată nouă din țările biblice de unde binecuvântările Evaneliei s'au împrăștiat la toate nașionile pământului.

Scăpat de demoni.

O coreană în vârstă de aproape 35 de ani, mamă a doi copii și soție a unui profesor, fusese chiar din copilărie foarte devotată în religia sa; ea adoră spiritele, vizită mânăștirile și oferă sacrificii pen-

Iru morți. Însă tot acest fel de credință nu făcuse decât să-i crească teama despre cele ce vor fi dincolo de moarte. De aproape un an, spaima sa se mări așa de mult că nu mai putu să doarmă. De căzu într'o stare de neștire și începură să rătăcească pe coline. Când se culcă, corpul ei eră sbuciumat de convulsii. Toți ziceau că este posedată de demoni. Pentru a se însănătoși, soful ei o duse la necromanți și în diferite schituri însă fără vreun rezultat. Alții spunându-i să o ducă la creștinii cari vindecă prin rugăciuni, el o duse atunci la una din bisericile noastre, situată la zece mile depărtare.

Creștinii începură imediat să roage pe Dumnezeu ca să gonească duhurile rele și citiră sofului făgăduințele Bibliei pentru asemenea ocazii. Bolnava pretindea că este posedată de cinci diavoli și în acel moment când se înălțau rugăciuni către Dumnezeu, ca demonii să fie isgoniți, o voce întrebă: „Unde voiți să ne trimeteți?” Creștinii răspunseră: „Când Isus eră pe pământ, trimetea demonii în porci; puteți să vă duceți acolo de voiți”. Diavolii răspunseră că ei vor trupul unei alte persoane sau să rămână în aceeași persoană. Această creștină o refuzau cu energie.

După câteva zile dela aceasta, surveni o schimbare. Demonii făcură cunoscut că în trei zile ei vor părăsi corpul acelei femei și se vor duce către un mic pârâu de munte. A treia zi femeia fu apucată de convulsii violente însoțite de strigăte pătrunzătoare. Când însă încetă acestea, ea dobândise deplina posesie a facultăților sale. Demonii o părăsiră. Dela acea dată, ea adoră și slujește pe Dumnezeu și nu încetează să-L laude pentru ceea ce a făcut pentru ea. Inima sa e

plină de pace și bucurie și fericirea a sosit în căminul lor.

Séoul, Coréa.

Un tânăr negru mântuit prin rugăciune.

În timpul bătăturii influenței în Africa, ravagiile făcute printre norodul de acolo au fost îngrozitoare. Principalul nostru instructor indigen, care eră un adevărat misionar și care ne-a ajutat mult în această regiune ca să ne îndeplinim chemarea noastră, eră în agonie după cum se părea. Făcusem totul să-l mântuim. Părinții lui erau în colibă în jurul patului său și se pregăteau pentru înmormântare.

Ne veni inspirația să adunăm la poarta misiunii noastre pe toți tinerii negri, cari nu căzuseră bolnavi și acolo ne-am rugat fierbinte, din toată inima noastră pentru ca Dumnezeu să intervie în favoarea sa. Rugăciunile noastre fură ascultate, căci atât Chiwanga cât și Iacob, un alt băeșăș pentru care ne rugasem, s'au însănătoșit, sculându-se depe patul lor de boală.

Congo, Africa Centrală.

Manuel Peralta.

Manuel Peralta veniă adesea la locuința noastră și ne vindea grâu. El trăește în Pampa, la aproape o leghe depărtare. Este foarte timid; cum însă alții au adus orz misionarilor și s'au întors teferi, s'a încercat și el să facă la fel. Într'o zi ne-a venit cu mai mulți burros (mănuși). Odată se întâmplă să fie ora adunării de rugăciune și i se spuse să rămână și să asiste. El n'a mai lipsit de atunci, a fost botezat și s'a făcut un bun credincios al misiunii noastre din acea parte.

Într'o zi pe când vizitam pe Ma-

nuel, îmi zise: „Vedeși toate aceste lăzi de lichioruri acolo?“ — Le observasem mai înainte lângă un perete din locuința sa întrebuințate ca rafturi.— „Înainte de a primi Evanghelia“ continuă el, „vindeam mult alcool și coca; organizam danțuri și beții, la care luam și eu parte. Azi e cu totul altfel. Mulțumesc pentru aceasta lui Dumnezeu și îi mai mulțumesc pentru că v'a remis aci între noi“.

Se vorbi în acea zi despre patria cea eternă. În prezența familiei sale el zise cu un ton pătrunzător: „Nădăjduesc să trăesc în așa chip ca să am parte de această frumoașă răsplată“.

Ați putea să auziți sufe de astfel de mărturii în vechea țară a Incasilor.

Moho, Péru.

S A B A T U L .

„Acesta e semn între Mine și voi, ca să știți, că Eu sunt Domnul“.

Nu putem prețui îndeajuns valoarea Sabatului, ca mijloc de educație. Tot ce Dumnezeu cere din ale noastre, ni le dă în urmă înapoi, dar mărite, strălucite, pline de măreția Sa. De pildă, zecimea pe care o cerea dela Izraail avea de scop să clădească pe pământ un chip al locașului dumnezeesc din cer, ca semn că Dumnezeu e și pe pământ, între oameni, în măreția Sa frumuseșe. Tot așa și bucata de timp pe care o cere dela noi, ne-o dă înapoi după ce însă a pus asupra ei numele și pecetea Sa Dumnezeu chiar zice: „Acesta e semn între Mine și voi.... ca să știți, că Eu sunt Domnul“; căci

„în șase zile a făcut Dumnezeu cerul și pământul și marea, și tot ce se află într'ânsele, iar în a șaptea zi S'a odihnit. De aceea binecuvântă Dumnezeu ziua Sabatului și o sfinși.“¹⁾ Sabatul e o dovadă că există o putere creatoare și mântuitoare; el ne învață că Dumnezeu este izvorul vieții și al cunoștinței; el amintește oamenilor că obârșia lor este măreață dând astfel mărturie despre planul lui Dumnezeu de a ne face iarăș după chipul Său.

Alât Sabatul cât și familia au fost, întocmite de Dumnezeu în Paradis; după planul Lui, acestea trebuie să rămână strâns unite. Fără greș pu-

1) 2 Moise 31, 13; 20, 11.

tem zice, că în această zi ne este mult mai ușor decât în celelalte să trăim ca în Paradis. Dumnezeu holărise ca membrii familiei să fie strânși laolaltă atât la lucru și la studiu, cât și la rugă și odihnă; tatăl trebuia să fie preotul casei sale, tatăl și mama împreună învățătorii și tovarășii copiilor lor. Dar de multe ori din cauza urmărilor păcatului, care a schimbat felul de traiu al oamenilor, această strânsă legătură e zădărnicită. Adeseori tatăl abiă de zărește chipul copilașilor săi în timpul săptămânii. Aproape că nici nu poate sta de vorbă cu ei, să-i mai povățuească sau să-i învețe. Dar bunul Dumnezeu a pus o stavilă muncii; mâna Sa binecuvântată a ales ziua Sabatului. În sfânta Sa zi dă prilej familiei să vie alături de El, să se bucure în sânul naturii, toți fiind strânși laolaltă.

Intrucât Sabatul e o aducere a mințe despre puterea care a făcut totul, însemnează că în el, mai mult decât în celelalte zile putem să cunoaștem pe Dumnezeu prin cecece a făcut. Gândul copiilor despre Sabat trebuie să fie împletit cu frumusețea lucrurilor cari se văd în natură. Fericită familia aceea care poate merge la locul de închinare, așa cum mergeă spre templu Isus cu ucenicii Săi — prin câmpii, pe margini de lacuri sau prin dumbrăvi. Fericit tatăl și fericită mama cari pot învăța pe copii prin ilustrațiunile din cartea deschisă a naturii, și cari pot să se adune sub copaci verzi, în aer proaspăt și curat spre a cercetă Cuvântul lui Dumnezeu și spre a cântă Tatălui

ceresc cântări de laudă. În acest chip părinții pot să alipească așa fel pe copii atât lor cât și lui Dumnezeu, încât nicicând să nu se mai despartă.

Sunt neprețuite ca mijloace de educație spirituală clipele binecuvântate ale Sabatului. Să nu învățați lecțiunea așa în pripă în Sabat dimineața, dând cu ochii prin texte; ci studiind cu îngrijire în Sabat după masă lecțiunea pentru Sabatul viitor; în cursul săptămânii în fiecare zi să se facă repetirea și adâncirea învățaturii. În acest chip lecțiunea se sapă în minte, adunându-se ca o comoară ce nu va fi niciodată ștearsă cu totul. Când se ține predica e bine ca atât părinții cât și copiii să însemneze textele și pasagiile celite și pe cât se poate chiar șirul ideilor, pentru ca apoi acasă să le repete cu toții. Folosul va fi că nu vor mai dormițila pela predică cum fac unii copii, ci se vor învăța să fie luători aminte și să prindă ideile.

Cugetând asupra punctelor arătate, școlarii vor descoperi comori, de cari nu se vor despărți. Astfel vor simți că lor înșile li s'a întâmplat cecece scrie în Sfânta Scriptură:

„Cum au ajuns cuvintele Tale, sorbitu-le-am; și cuvântul Tău fost-a mie bucurie și veselie inimei mele.“²⁾ „Voiu vorbi de mărturiile Tale.“ „Mai de preț sunt decât aurul, decât mult aur ales... Și de ele se luminează servul Tău; în păzirea lor mare răsplată este.“³⁾

E. G. White.
„Educație“.

2) Ier. 15, 16.

3) Ps. 119, 46; 19, 11. 12.

A V I S.

Către Cercurile Misionare

— Prețurile pe 1 Oct. 1923 —

1. — ABONAMENT:

1	Abonament pe an la „Semnele Timpului“ (apare lunar)	Lei 42.—
1	„ „ „ „Educaorul Creștin“ („ bilunar)	„ 16.—
1	„ „ „ „Zeichen der Zeit“ („ lunar)	„ 36.—

Toate abonamentele sunt plătibile înainte.

„La cele 3 reviste de mai sus fiecare, care va face 5 Abonamente va căpăți 1 abonament gratuit“.

Cele 5 abonamente vor fi expediate după dorință la una sau mai multe adrese.

Folosiți această ocazie pe cât posibil și căutați să faceți abonamente pe la prieteni și între vecini!

2. — PREȚURI IN CLUB (pentru Cercurile Misionare).

La o comandă de:		Semnele Timpului	Educ. Creștin și Zeichen der Zeit
	Prețul de vânzare	Lei 5.—	3.—
1—100 buc.	1 Exemplar	„ 3.50	2.10
101—200 „	1 „	„ 3.30	1.95
201 și mai mult „	1 „	„ 3.—	1.80
Reviste vechi cu 45 % reducere			
Reviste străine cu 40 % „			

CURIERUL MISIONAR: Prețul unui număr Lei 3.— (fără rabat)

Abonamentul pe an „ 18.— „ „

LECTIUNI BIBLICE: Prețul unui număr „ 5.— „ „

Abonamentul pe an „ 20.— „ „

3. — PENTRU CĂRȚI ȘI BROȘURI de colportat, Cercurile Misionare obțin:

a) pe datorie 30 % rabat

b) cu bani gata 40 %

Conturile rămase trebuiesc achitate regulat în interval de 30 zile.

La toate comenzile se socotește inclusiv și portul.

Apelăm către iubiții noștri frați conlucrători, predicatori, misionari, bătrâni de adunări, cei cu diferite însărcinări, precum și iubiții membrii din comunitățile noastre, să ne dea tot concursul pentru înfăptuirea marelui operă de predicarea Evangheliei.

Indeosebi către frații conlucrători insistăm din toată inima ca să facă toate demersurile necesare, ca acest program să fie adus la îndeplinire, dând și sfaturi, acolo unde frații au nevoie de instrucțiuni asupra acestor lucruri.

Rugăm pe bunul Dumnezeu, să însoțească aceste rânduri, cu binecuvântările Sale. De asemenea este bine să se consacre o oră de rugăciune în acest scop.

Suntem în așteptarea marilor succese ce vom recolta cu toții în însemnata lucrare de răspândirea literaturii.

SECȚIUNEA EDITURII

Soc. coop. „Cuvântul Evangheliei“.

București, Strada Labirint, 116.

„CURIERUL MISIONAR“

FOAIE BILUNARĂ

Un număr Lei 3.— Abonamentul pe an Lei 18.—

Redacția și Administrația: Strada Labirint No. 116 București.

COMITETUL DE REDACȚIE:

P. P. PAULINI, ȘT. DEMETRESCU și A. WEGNER.